

en vedtagen Praxis stedse anviste af Indenrigsministeriet som ordinaire kongelige Tjenestereiser, saa at der for Kjørsler af denne Art ei heller nu vil blive Spørgsmaal om nogen Godtgjørelse efter nærværende Lov.

Hvad dernæst den i Paragraphen fastsatte terminus ad quem angaaer, da var Indenrigsministeriets Opmærksomhed allerede strax, efterat de danske Tropper have vundet en fast Stilling i Hertugdømmet Slesvig, og Krigen ved den afsluttede Fred kunde antages endt, henvendt paa at see den ved Placat af 24de Marts 1848 paabudne Forholdsregel ophævet, forsaavidt Kjørselsvæsener angaaer. Da imidlertid Krigsbestyrelsen fandt en saadan Foranstaltning utilraadelig, saalænge det endnu var nødvendigt for Hertugdømmet Slesvigs Bedkommende at lade den Forordningen af 9de Mai 1806 i det Hele tilsvarende Lovgivning forblive i Kraft blev Spørgsmaalet indtil videre stillet i Verø. Som ålt antydet, have imidlertid senere indledede Forhandlinger ført til det Resultat, at de siden 1ste December 1851 præsterede militære Kjørsler kun i de enkelte ovenfor anførte Tilfælde blive at henseøre under Forordningen af 9de Mai 1806 § 7.

Det bliver saaledes de siden Krigstilstandens Begyndelse i Maret 1848 og navnlig efter den 23de Marts s. A. indtil den 1ste December 1851 afgivne Vgter, der ikke alt tidligere ere erstattede af Statskassen og heller ikke frivilligen ere afgivne, om hvis Erstatning til de Paagjældende her kan være Tale.

ad §§ 2 og 3.

Med Hensyn til Erstatningens Bestemmelse for de enkelte Vgter, bør der formeentlig foruden den almindelige Adskillelse imellem Kjørs- og Ridevgter, skjelnes imellem 3 Classer:

- a) Almindelige Reise-Vgter;
- b) Vgter til Brug paa Stedet, og
- c) Vgter, der et ere benyttede, men holdte rede til Benyttelse paa Mødestedet.

Efter Forholdet mellem den større og mindre Byrde, disse tre Classer Vgter maae antages at have medført for de Kjørspligtige, har man bestemt Erstatningen for anden Klasse til $\frac{3}{4}$ Dele og for tredje Klasse til omtrent Halvdelen imod den 1ste Klasse.

ad §§ 5 til 10.

De vigtigste af de i disse Paragrapher indeholdte Bestemmelser, navnlig om Erstatningskravenes Bedømmelse ved en dertil anordnet Commission, hvilke Bevistligheder der kunne fordres m. v., ere i det Væsentlige foreslaaede i Analogie af Lov af 30te Juni 1850 og løvrigt efter hvad Sagens Natur er fundet at tilfige.